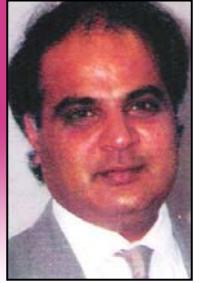

స్వర్ణ చేతిక కథలు

- డి. ఎ. విష్ణువురుందమూర్తి

ఒకప్పటి మిమిక్రీ అర్ధస్త్రీ, సినీనటుడు, సినీప్లతికా సంపాదకుడు, ఇప్పటికే చక్కటి కథారచయిత, విదేశంలో తెలుగు వైద్యుడు.. డా.కె.విష్ణువురుందమూర్తిగారు నెలకో సిని బేతాళ కథ చెప్పడం పొరంభించారు. డాక్టర్గారి కలం నుంచి నెలకో బేతాళ కథ ..కొముది పొరకుల కోసం ప్రత్యేకం...!!

- 47 -

- లిప్ సర్వీస్ -

విసుగు విడిచిన వికమార్కుడు, మళ్ళీ బేతాళుడి శవాన్ని తన భుజం మీద వేసుకుని నడకసాగించాడు.

‘వికా! దారిలో నీకు దాహం వెయ్యకుండా ముద్దొచ్చే కథ వొకటి సర్వబాటు చేస్తాను. విను -’ అని బేతాళుడు పొరంభించాడు.

”- చిత్రసేనుడు అనే నిత్య తెలుగు నిర్మాత తన తదుపరి చిత్రం తీసిందుకు తయారయ్యాడు. దర్శకుడు విచిత్రసేనుడుకి కబురెట్టాడు. లౌకికప్పు చూడ్చానికి పైట్లో బైల్లేరుతున్న విచిత్రసేనుడు తనక్కిన విమానాన్ని ఎగిరేముందే ఆపేసి దాని రెక్కలు పీకి కట్టుకుని తన నిర్మాత దగ్గర వాలాడు.

‘మన నూతన సిల్వానికి సరంజామా అంతా కుదిరిందా సీనూ?’ అనడిగాడు నిర్మాత చిత్రసేనుడు.

‘అయ్! అన్ని రెడీసార్ - కానీ వొక్కడే యింకా దొరకలేదు సార్’ అన్నాడు దర్శకుడు విచిత్రసేనుడు.

‘ఎవడాడు?’ అడిగాడు నిర్మాతసేనుడు.

‘రైటరండి’ బదులిచ్చాడు దర్శక సీనుడు.

‘ఏటీ! ఈ మద్దన అంతా రైటింగులు సేతున్నారుగా. రైటరు దొరక్కపోడవేటి?’

‘అది నిజమేనండి. కానీ వాళ్ళంతా ప్రైకండి.’

‘అదేటి?’

‘అదేటంటే - అదేనండి మరి. రైటర్లంతా అలిగారండి.’

‘అలకా? ఎందుకంటా?’

‘ఎందుకంటే, ఇప్పుడు హిరోలందరికి మెగాస్టార్లనీ, పవర్స్టార్లనీ, సూపర్ స్టార్ అనీ, కలెక్టన్ కింగ్ అనీ, రెబెల్ స్టార్ అనీ, నట సింహం అనీ, యాక్సన్ పుతి అనీ అందరికి మనమే చిరుదిలిచేసి, రైటర్లకి మాత్రం మాటల మాంత్రికుడనీ, ప్రీన్ ప్లై తాంత్రికుడనీ, సంభాషణా రాక్షసుడనీ, డైలాగ్ డెపిల్ అనీ, పంచ కమీషన్ అని బీభత్సమైన చిరుదులు తగిలిస్తున్నావండి. దాంతో రైటర్ అంతా బాగా అప్పెట్ అయి మేం రాయవంటే రాయం అని భీషించుకూర్చుండిపోయారండి.’

‘అదా యిసయం. అయినా యిప్పుడొచ్చే బొమ్మలకి డవిలాగుల్లో పనుందంటావా? మాటలు నొక్కేసి పతీ సిత్రంలో ముద్దులు గుప్పించేతన్నారుగా. నీకు తెల్పుగా - యా మడ్డనే ముద్దుల డోసు ముమ్మిరం సేసిన సినేమాలు రెండు సూపరిట్లుయినయ్. ఆ వీరో రేటు కూడా బాగా పెరిగి పోనాది.’

‘అలాగని మాటలు అస్సలైకుండా మరీ మూకీ ముద్దుల చిత్రం తియలేం కదు సార్ - అయినా ముద్దు సీమ్మ హీరో హీరోయిస్టుకే తియ్యగలం - విలన్గాడు హీరోని ముద్దెట్లుకున్నా, కారు ట్రైవరు తోటమాలిని ముద్దెట్లుకున్నా, తండ్రి వేషంగాడు అత్తని ముద్దెట్లుకున్నా, సినిమా చంకనాకిపోతుందండి. మనిధరం నెత్తిన చెంగేసుకుని బెంగెట్లుకుపోతావండి.’

‘మరయితే ఏటి సేద్దాం?’

‘అయ్యా - అన్నటికి మరో మార్గం యెస్పుడూ వుంటుంది. నాకు తెలిసిన వౌక తమిళ హీరో, వౌక తమిళ హీరోయిన్ వున్నారండి. ఇద్దరికి తెలుగు బాగా వచ్చు. వాళ్ళ టైలాగులు వాళ్ళే రాసుకుని చెప్పుకుంటారు. ఇప్పటికే చాలా డబ్బింగ్ చిత్రాలకు రాసుకుని చెప్పుకున్నారు. వాళ్ళని వాడుకుంటే మనకి టైలాగ్ టైటర్ అక్కర్లేదండి.’

‘బానేవుంది ఆలోచన, ఎవరాల్లు?’

‘హీరో పేరు రగులు రాజా. హీరోయిన్ రంజుబాల.’

‘అయితే మరి అలీసందేనికి. ఆల్లిద్దర్లీ బుకింగు సేసేసి సూటింగుకి కొబ్బరికాయ పగలెయ్య మరి.’ అని గ్రీన్ సిగ్సుల్ యిచ్చాడు నిర్మాత చిత్రసేనుడు. వెంటనే రగులు రాజాని, రంజుబాలని బుక్ చేసి రంగంలోకి దిగాడు దర్శకుడు విచిత్రసేనుడు.

సూటింగ్ మొదలయ్యింది. ఘ్స్ టేక్లో -

రగులు రాజా, రంజుబాల యింటికి వచ్చాడు.

రంజుబాల అడిగింది. ‘మీకు కాఫీ తాగడం అంగీకారమేనా?’

రగులు రాజా - ‘కాఫీ తాగడమా? ఘ్స్ ఘ్స్ ఘ్స్! కాఫీ తాగడం నాకెంతో అంగీకారం. నువ్విచిన కాఫీ తాగి నేను వెంటనే సమృద్ధిగా వోళ్ళు మరిచి తన్నయంలోకి జారిపోతాను.’

రంజుబాల - ‘అయితే కొన్ని క్షణాలు మీ వూపిరితో మీరు ముచ్చటించుకుంటూ వుండండి. నేను కండకావరం లేకుండా కాఫీ కలిపి కప్పులో పోసి అది జారి నేలపాలు కాకుండా సాసరుని ఆధారం చేసి, యా యింటి గోడ గడియారం వేగిరపడి తిరిగేలోగా తక్కణామే నా యా రెండు చేతుల్లో తీసుకొస్తాను.’

రగులురాజా - ‘తప్పకుండా. కాఫీ నీ చేతులతోనే తీసుకురా - నువ్వు నీ రెండు కాళ్ళతో, ఏమైనా సరే ఏ ప్రతిజ్ఞ చేసినా సరే తీసుకురావని నా కొండ వదిలే ముందే బాహ్య వరండాలో కలగన్నాను.’

రంజుబాల - ‘అయితే ఆత్మ సాక్షిగా మీరు నాకొక వాగ్గానం చెయ్యాలి.’

రగులు - ‘చెప్పు, చెప్పు రంజూ చెప్పు. నీ నోరారా చెప్పు. నీ మనసారా వాగు. వాగి వాగి అలిసిపోయి విలపించకుండా చెప్పు. నువ్వు చేప్పు వాగుడు కోసం నా కర్ఱాలు అదేపనిగా నిక్కబొడుచుకుంటున్నాయి’

‘కట్’ అన్నాడు దర్శకుడి బదులుగా నిర్మాత. అని, ‘ఏవయ్యా! సినూ! ఏటి భాగోతం? ఏటి లాగుడు?’ అని కూడా దర్శకుడి వేపు చూసి అరిచాడు.

‘ఏం ఘరవాలేదు సార్! మన చిత్రం తెలుగు, తమిళం రెండు భాషల్లో తీసున్నాం. అంచేత యా సాగదీత తప్పదు. మరీ - కాఫీ తెస్తాను, ఓ.కె. అంటే సేను తేలిపోయి చెప్పైలో సినిమా లేచిపోతుంది’ - అని హామీ యిచ్చాడు విచిత్ర సేనుడు.

‘సెప్పైలో కాదు. ముందు మందగ్గిరే లెగిసిపోధ్ది. యిలా తీతే మన పేచుకులు మన్ని పురి వేయడం కాయం. ముందీ యిద్దర్లీ ఆ సాద మానేసి ముద్దులెట్లుకోమను. అపుడుగాని మన సిత్రం లైన్సో పడదు.’ అన్నాడు చిత్రసేనుడు.

‘అది కాదు సార్!’

‘వది కాదు? యింకేం సెప్పొద్దు. నే సెప్పిందే ఘైనలు’ కచ్చితంగా మళ్ళీ చెప్పాడు నిర్మాత.

‘సరే సర్. అలాగే’ అని దర్శక సీను, హిరో రగులురాజాని పిలిచి - ‘నువ్వు ముందు ఆ కాఫీగోల పక్కన పెట్టి హిరోయిన్ రంజుబాలని గాట్టిగా వాటేసుకుని ముద్దెట్టుకో. అప్పుడు నిర్మాతగారు హ్యాపీ, నేను హ్యాపీ, నువ్వు హ్యాపీ. అమ్మా! రంజూ - నువ్వు హ్యాపీ కదా - అంతా హ్యాపీసే. సరేనా? కమాన్ - రెడీనా? టేక్ చెప్పనా?’

రగులు రాజు - ‘కానీ - ’

నిర్మాత - ‘ఏటీ - కానీ, అధ్యాత్మా - అవేం సెల్లవిప్పుడు. ’

దర్శక సీను - ‘రంజుబాలకి ఏవన్నా అభ్యంతరం అని అనుమానమా?’

రంజుబాల - ‘నాకేం యంతరంలేదు. అసలు ముద్దు అద్దుడు పడకుండా, నాకు హిరోయిన్ సినే రాలేదు. ’

రగులురాజు - ‘అదికాదు సరీ. నాకు యిష్టటిదాకా స్నైన్ మీద ముద్దు సీన్ సేస్తినికాదు. అంచేత కంటకం పీకుతుండాది. ’

‘అదా నీ సవిస్యా? అయితే నే సెప్పేదిను. యింటికెల్లి భార్యతో కనిస్తి ముద్దులు రివాల్యింగులు సెయ్మ. యాపాటికి సేసే వుంటావనుకో. కానీ యిష్టుడు మన సితం కోసం సూటింగు యూంగిల్లో సెయ్య. నేనూ, మన దర్శకుడూ ఓ రెండ్చుర్చోజులు అలా అలా అవిట్డోరి లోకేసన్లు సూసాత్తాం. రెండ్చోజుల్లో మల్లా సూటింగెట్టుకుండాం. సరేనా?’ అని సలహామీ యిచ్చాడు నిర్మాత చిత్రసీనుడు.

‘మిరెలా వాగితే అదే సరిదా సర్’ అన్నాడు రగులు రాజు.

అవాళ ‘హృక్కప్ప’ అయింది.

రెండ్చోజుల తర్వాత మళ్లీ ఘూటింగ్ మొదలైంది. సెట్టోకి అడుగెట్లీన హిరో రగులురాజాని చూడగానే దర్శకుడు విచిత్రసీనుడు, నిర్మాత చిత్రసీనుడు నిశ్చేష్టలయ్యారు. హిరోయిన్ రంజుబాల పకపకా నవ్యబోయి, దర్శక నిర్మాతలున్నారని కుసుకుసుమని నవ్యింది. నిర్మాత నెమ్మదిగా తెరుకుని రగులురాజాని అడిగాడు.

‘ఏటయ్యా? నీ మూతి అలా వాచిపోనాది. పైగా ఆ ఎరుపేటి? లిప్పుష్టిక్కు పూసుకున్న ఆఫ్రికా మడిసిలాగున్నావ్. ఏడీ ఆ మేకపోడు. పార్టుటే మందేసి నీకు రంగేసుంటాడు.’

‘సామీ! మేకపీమన్ తప్పిదం యిల్లె. నా మూతి వచ్చి యా దినం యింద మాదిరే వుండాది. ’ అన్నాడు రగులురాజు.

‘అదే - అందమాదిరి నీ పెదాలు యెందుకు అలా వాచాయని అడుగుతున్నారు నిర్మాతగారు. ’ అన్నాడు దర్శక సీను.

- అదీ సంగతి వికమార్కా! ఇప్పుడు చెప్పు. నిర్మాత చిత్రసీనుడు అడిగిన ప్రశ్నకు, హిరో రగులు రాజు ఏ సమాధానం చెప్పాడు. అసలు హిరో మూతి వాచిన పెదాలతో కోసిన కందగడ్లా యెందుకలా మారిపోయింది? - నా యా ప్రశ్నలకు నువ్వు తెలిసే బదులు చెప్పకపోయావో నీ తల వర్ణించలేనంత సైజుకి వాచిపోయి పేచీ పెడుతుంది -” అని బేతాళుడు ముగించాడు.

బదులుగా వికమార్కుడు ‘ - ఓ! బేతాళా! నీకు గుర్తుందికదా - ముద్దు సీన్లు చెయ్యలేనన్న హిరో రగులు రాజాకి, వో రెండ్చోజులు భార్యతో ముద్దుసీన్లు రిహర్స్‌ల్న చెయ్యమని సలహా యిచ్చి నిర్మాత చిత్రసీనుడు, తన దర్శకుడు విచిత్రసీనుడితో లోకపన్న చూడ్చానికి పరాయిదేశం వెళ్లాడు. సరే, మరిప్పుడు తిరిగొచ్చి మళ్లీ ఘూటింగ్ మొదలత్తో సమయానికి హిరో ఎర్గా వాచిపోయిన తన పెదవుల్లో ఎంటీ యిచ్చాడు. చిత్రసీనుడు కారణం అడిగితే, రగులు రాజు - ‘సారూ! మీరుదా అట్టెజు చేస్తారి. ఎనక్కు ముత్తం వేణుం అని సాల్లి భార్యమ్మని ముద్దు అడిగి పూడిచా. మరి వచ్చి, భార్య వచ్చి ముత్తమా ముద్దా అంటూ నా మొత్తం మూతి తన మూతితో చిత్తు సేసి యా మాదిరి నా లిప్పుని హిఖ్షులా పొంగదీసెనాయె. యామి జేసును.’ అని చెప్పాడు.

‘నాను రివార్సులుగా ప్రాక్టిసు సైమన్నాగానీ అలా కెవీరా జడుసుకునేలా మూతి వాచేలా వోవరేకిటింగు సైమన్ సెప్పానా - అడిగాడు నిర్మాత. ‘మీ పడంతో యాక్టింగు కోసం నానుడా జాస్తి అంగితం అయిపోయినాడు - అదీగాక భార్యగారి ముద్దులు రొంబ సూపరుండె ’

‘నీ భార్య కిస్ములు నీకు సూపరుగానే వుంటాయి. ఎవడి భార్య అడికేంజలే మరి.’

‘నాకు భార్య వాడు లేడు సారూ! నా కసలు కళ్యాణమే చేసి లేదు. మీరు భార్యతో ప్రాక్షిసు సాల్లారని మీ భార్య వాడి దగ్గిరకే పోతిని. ఆమె వాడే నాకు మొత్తం రిహర్సుల్ మొత్తం చేసి పూడిచినాది’ అని రగులు రాజా, నిర్మత చిత్రసేనుడికి క్లారిటీ యిచ్చాడు.

అప్పుడు నిర్మత చిత్రసేనుడు ‘ప్యాక్స్’ అని గట్టిగా పాలికేక పెట్టి కెమెరా కేసి తలబాదుకున్నాడు. దర్శకుడు విచిత్ర సీనుడు ‘సార్’ కెమెరా పగిలిపోతే మరో కొనుక్కోవచ్చు. కానీ మీ తల పగిలిపోతే మరో చిత్రం తలపెట్టలేరు. రండి.’ అని లిప్ సర్వీస్ చేసాడు.

తెలుగు తమిళ భాషల్లో వాకేసారి రెండు సినేమాలు సెయ్యునగాక సెయ్యును. తీనుగాక తీను’ అని శంఖం పూదినట్టు పెట్టు కదిలిపోయేలా శంఖారావం చేసాడు నిర్మత చిత్రసేనుడు.

- కాశ్యశ్న పరమేష్ట్వసః
 శిఖండి చ మహారథః।
 ధృష్టద్యుమ్యై విరాటశ్ర
 సాత్యకిశ్చ పరాజితః ॥

- మహా విలుకాడగు కాశిరాజు, మహారథుడగు శిఖండి, ద్రుపద పుతుడగు ధృష్టద్యుమ్యుడు, విరాటరాజు, ఓటమి నెఱుగని సాత్యకి వగైరా వీర నిర్మతలు గూడ వరుసగా శంఖములు పూరించిరి - అన్నాడోయ్ సంజయుడు - మన గీతాచార్యులు శ్రీ కృష్ణ భగవానుడి శ్రీమద్భగవద్గీతలో.” అని జవాబు చెప్పగానే, రాజుకి మౌనభంగం కలిగి బేతాళుడు అర్థంటుగా యెగిరి వెళ్లి చెట్టుకే కొమ్మల్ని ముద్దెట్టేసుకున్నాడు.

(వచ్చేనెలలో మరోకథ)

Post your comments